

قانون انتخابات آلمان

کد موضوعی: ۲۴۰

شماره مسلسل: ۱۰۲۷۸

خردادماه ۱۳۸۹

دفتر: مطالعات حقوقی

به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده
۵	بخش اول - نظام انتخابات
۸	بخش دوم - دستگاه‌های انتخابات
۱۰	بخش سوم - حق رأی و مجوزها
۲۲	بخش چهارم - رأی‌گیری
۲۵	بخش پنجم - احراز نتیجه انتخابات
۲۷	بخش ششم - مقررات خاص برای انتخابات فرعی و تجدید انتخابات
۲۸	بخش هفتم - کسب و از دست دادن سمت نمایندگی مجلس بندستاگ
۳۱	بخش هشتم
۳۴	منبع و مأخذ

قانون انتخابات آلمان

چکیده

قانون انتخابات فدرال آلمان مصوب سال ۱۹۵۶ با اصلاحات سال‌های ۱۹۹۳ و ۱۹۹۶ دارای ۸ بخش و ۵۴ ماده است.

نوع نظام انتخاباتی مجلس بندستاگ و تعداد اعضای آن

مطابق ماده (۱) این قانون نظام انتخابات آلمان ترکیبی است از نظام نمایندگی تناسبی و نظام انتخاب فردی نامزدها از هر حوزه انتخابیه. براساس این روش بخشی از نمایندگان بندستاگ از طریق درصدی از کل آرا که یک حزب در انتخابات سراسری کسب می‌کند و بخشی دیگر از طریق نامزدهای مستقر در هر حوزه انتخابیه تعیین می‌شوند.

تعداد اعضای مجلس نمایندگان آلمان (بندستاگ) ۶۵۶ نماینده است که ۳۲۸ نفر منتخب حوزه‌های انتخابیه و مابقی از فهرست معرفی شده به وسیله احزاب در هر ایالت انتخاب می‌شوند. ترتیب اسامی نامزدهای منتخب احزاب در فهرست‌های ایالتی، توسط حزب تعیین می‌شود و رأی‌دهندگان نمی‌توانند این ترتیب را تغییر دهند.

چگونگی تعیین حوزه‌های انتخابیه

رئیس‌جمهور فدرال باید یک کمیسیون دائمی را برای تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه تعیین کند. اعضای این کمیسیون عبارتند از رئیس اداره آمار فدرال، یک قاضی از دیوان اداری فدرال و پنج عضو دیگر.

کمیسیون موظف است تغییرات جمعیتی را در کل محدوده انتخابات آلمان گزارش دهد و توضیح دهد که آیا تغییراتی را در تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه با توجه به این تغییرات ضروری می‌داند یا نه و اگر تغییرات لازم است چه نوع تغییراتی. این کمیسیون در گزارش خود می‌تواند طرحی برای بازتعیین حدود حوزه‌های انتخاباتی به دلایل دیگر را نیز ارائه دهد.

تغییرات جمعیتی می‌تواند سبب‌ساز تعیین مجدد محدوده حوزه‌های انتخابیه شود. اگر این تغییرات بیش از ۳۳ درصد یا یک‌سوم (اعم از افزایش یا کاهش) باشد محدوده حوزه‌های انتخابیه باید دوباره تعیین شود.

گزارش کمیسیون تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه باید ظرف ۱۵ ماه از شروع به‌کار دوره تقنینی بندستاگ به وزارت کشور فدرال تسلیم شود. وزارت کشور فدرال باید بلافاصله این گزارش را به مجلس بندستاگ فرستاده و آن را در روزنامه رسمی فدرال منتشر کند. به درخواست وزارت کشور فدرال، کمیسیون تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه باید یک گزارش تکمیلی نیز ارائه کند.

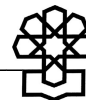
روش گزینش نمایندگان منتخب

الف) در حوزه‌های انتخابیه: هر رأی‌دهنده دو رأی دارد که رأی اول برای عضوی از پارلمان به صندوق ریخته می‌شود که حوزه انتخابیه را نمایندگی می‌کند و رأی دوم به احزاب در هر ایالت داده می‌شود. از هر حوزه انتخابیه یک عضو راهی پارلمان می‌شود. نامزدی که حائز اکثریت آرای مأخوذه شود، نامزد منتخب محسوب می‌شود. چنانچه دو نامزد یا بیشتر از حیث تعداد آرای که به‌دست آورده‌اند، برابر باشند، نتیجه انتخاب باید از طریق قرعه و به‌وسیله بازرس انتخابات حوزه انتخابیه تعیین شود. درخصوص روش گزینش نمایندگان منتخب نکات ذیل شایان توجه است:

۱. معرفی‌نامه نامزد حوزه انتخابیه تنها می‌تواند حاوی نام یک نامزد باشد. هر نامزد تنها می‌تواند در یک حوزه انتخابیه و ضمن یک معرفی‌نامه ارائه شود. یک شخص را در صورتی می‌توان به‌عنوان نامزد معرفی کرد که رضایت خود را کتباً ارائه داده باشد. این رضایت غیرقابل فسخ است.

۲. نامزدهای حوزه‌های انتخابیه معرفی شده از سوی احزاب باید امضای شخصی و دست‌نویس اعضای کمیسیون اجرایی سازمان حزب ایالتی و در جایی که چنین سازمانی وجود ندارد، امضاهای شخصی و دست‌نویس اعضای کمیسیون اجرایی سازمان‌های محلی پایین‌تر (ماده (۷)، پاراگراف دوم از قانون احزاب سیاسی)، در منطقه‌ای که حوزه انتخابیه در آن واقع شده است را به همراه داشته باشند. نامزدهای حوزه انتخابیه احزاب علاوه‌بر این باید امضای شخصی و دست‌نویس حداقل ۲۰۰ نفر از کسانی که در حوزه انتخابیه واجد شرایط رأی دادن هستند را به‌همراه داشته باشند. حق رأی دادن باید در زمان امضای معرفی‌نامه نامزدها وجود داشته باشد و تصدیق امضاها نیز باید به‌همراه معرفی‌نامه ارائه شود. شرط ارائه ۲۰۰ امضا برای نامزدهای حوزه‌های انتخابیه‌ای که منتخب احزابی هستند که اقلیت‌های ملی را نمایندگی می‌کنند، الزامی نیست.

۳. یک شخص را تنها وقتی می‌توان به‌عنوان نامزد حزبی در حوزه انتخابیه تلقی کرد که این شخص به‌وسیله جمعی از اعضای حزب که برای تعیین نامزدهای حوزه انتخابیه تشکیل شده است یا در یک مجمع خاص یا عمومی متشکل از اعضای حزب برای این منظور انتخاب شده باشد. مجمع اعضای حزب برای انتخاب نامزدهای یک حوزه انتخابیه باید متشکل از اعضای باشد که در زمان

برگزاری جلساتشان واجد شرایط رأی دادن در انتخابات مجلس بندستاگ در حوزه انتخابیه خود هستند. مجمع ویژه نمایندگان حزب باید شورایی از منتخبان حزبی تفویض صلاحیت شده برای معرفی نامزدها و از میان هم‌رتبه‌های خود آنها باشند. مجمع عمومی اعضای حزب باید شورایی باشد که به‌طور عمومی از طریق مجمع اعضای حزب و از میان افراد هم‌رتبه با هدف انتخابات پیش‌رو و براساس اساسنامه حزب مربوطه باشد.

۴. سایر نامزدهای حوزه انتخابیه یعنی نامزدهایی که به‌طور مستقل از احزاب در انتخابات شرکت می‌کنند باید فقط امضای شخصی و دست‌نویس حداقل ۲۰۰ نفر از اشخاصی که واجد شرایط رأی دادن در حوزه انتخابیه مربوطه را همراه بیاورد.

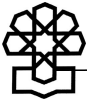
ب) در ایالات: تعداد کل کرسی‌های باقیمانده باید در مجموع آرای مأخوذه دوم (رأی به حزب) برای هر فهرست ایالت در محدوده انتخابات ضرب شده و حاصل ضرب آن باید بر کل آرای دوم برای کل لیست‌های ایالات که باید در شمارش آرا محسوب شوند، تقسیم شود. نخست هر حزب در ازای رقم صحیح حاصله از این محاسبه کرسی‌های مجلس بندستاگ را تصاحب می‌کند. پس از اختصاص کرسی‌ها بر اساس این فرمول در صورت وجود کرسی‌های بیشتر، آنها را به‌ترتیب بر مبنای کسر اعشاری {از عدد صحیح} از بیشتر به کمتر به احزاب اختصاص می‌دهند. اگر کسرهای اعشاری مساوی باشد، واگذاری آخرین کرسی باید به قید قرعه و به‌وسیله بازرس انتخابات فدرال تعیین شود.

۱. ارائه فهرست‌های ایالتی تنها از سوی احزاب سیاسی امکان‌پذیر است. این فهرست‌ها باید امضاهای شخصی و دست‌نویس کمیسیون اجرایی سازمان حزبی ایالت یا در جایی که چنین سازمانی وجود ندارد، کمیسیون‌های اجرایی سازمان‌های اجرایی پایین‌تر (م پاراگراف دوم ماده (۷) قانون احزاب سیاسی آلمان) که در درون حوزه جغرافیایی ایالت تشکیل شده را ارائه کنند.

۲. نامزدهایی که در حوزه انتخابیه برگزیده شده‌اند، نباید در فهرست ایالت لحاظ شوند.

۳. در توزیع کرسی‌ها میان فهرست‌های ایالات، تنها احزابی باید در نظر گرفته شوند که حداقل پنج درصد آرای مأخوذه دوم در محدوده انتخاباتی {جمهوری فدرال آلمان} را به‌دست آورده باشد یا یک کرسی را حداقل در سه حوزه انتخابیه برنده شده باشد. غرض از اعمال چنین محدودیتی جلوگیری از ورود احزاب بسیار کوچک و ذره‌ای و پرهیز از بی‌ثباتی سیاسی است. لازم به‌ذکر است که این حکم در خصوص فهرست‌های ارائه شده به‌وسیله احزاب نماینده اقلیت‌های ملی اعمال نمی‌شود.

۴. حزبی که از زمان آخرین انتخاباتی که در آن نامزدهایی از سوی آن معرفی شده، به‌طور مداوم حداقل ۵ نماینده در بندستاگ یا لندتاگ (پارلمان ایالتی) نداشته باشد، در صورتی که قصد

خود را برای شرکت در انتخابات تا ۹۰ روز قبل از روز انتخابات به بازرس انتخابات فدرال به صورت کتبی اطلاع داده باشد و به عنوان حزب ازسوی کمیسیون انتخابات فدرال به رسمیت شناخته شده باشد، تنها می تواند یک نامزد را به عنوان نامزد حزب معرفی کند.

۵. یک حزب تنها می تواند یک نامزد حزبی برای هر حوزه انتخابیه و فقط یک فهرست ایالتی برای هر ایالت ارائه دهد.

۶. یک نامزد انتخابات را فقط می توان در یک ایالت معرفی کرد و نام او تنها می تواند در یک فهرست ایالت باشد. تنها نام افرادی را می توان در فهرست قرار داد که رضایت خود را به صورت کتبی اعلام کرده باشند. چنین رضایتی غیرقابل فسخ است.

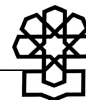
دستگاه های برگزارکننده انتخابات

۱. رئیس انتخابات فدرال و کمیسیون انتخابات فدرال برای محدوده انتخابات {جمهوری فدرال آلمان}.

۲. رئیس انتخابات ایالت و کمیته انتخابات ایالتی برای هر ایالت.

۳. رئیس حوزه انتخابات و هیئت انتخابات برای هر حوزه رأی گیری.

۴. حداقل یک افسر انتخابات و یک هیئت انتخاباتی در هر حوزه انتخابیه برای احراز نتایج آرای که از طریق پست اخذ می شود. تعداد هیئت های انتخاباتی که برای تکمیل شمارش آرای پستی در روز انتخابات لازم است باید به وسیله رئیس حوزه انتخابیه تعیین شود.

بخش اول - نظام انتخابات

ماده (۱) - ترکیب بندستاگ (مجلس نمایندگان) آلمان و اصول حق رأی

۱. براساس تغییرات انجام شده به موجب این قانون، مجلس بندستاگ آلمان شامل ۶۵۶ عضو است. این افراد باید در یک انتخابات عمومی، مستقیم، آزاد، برابر و مخفی به وسیله آلمانی‌های واجد حق رأی، مبتنی بر اصل نمایندگی تناسبی که با نظام انتخاب شخصی نامزدها ترکیب می‌شود، برگزیده شوند.

۲. از کل اعضای مجلس بندستاگ، ۳۲۸ نفر را منتخبین حوزه‌های انتخابیه تشکیل می‌دهند و مابقی از میان نامزدهای معرفی شده در ایالات هستند. (فهرست انتخاباتی ایالات)

ماده (۲) - تقسیم‌بندی محدوده انتخابات

۱. محدوده جغرافیایی اجرای این قانون حوزه جغرافیایی جمهوری فدرال آلمان است.

۲. تقسیم‌بندی محدوده انتخابات به حوزه‌های انتخاباتی باید به‌ترتیبی باشد که در ضمیمه این قانون تصریح شده است.

۳. هر حوزه انتخاباتی به حوزه‌های اخذ رأی تقسیم می‌شود.

ماده (۳) - کمیسیون تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه و تقسیم‌بندی حوزه‌های انتخابیه

۱. رئیس‌جمهور فدرال باید یک کمیسیون دائمی را برای تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه تعیین کند. اعضای این کمیسیون عبارتند از: رئیس اداره آمار فدرال، یک قاضی از دیوان اداری فدرال و پنج عضو دیگر.

۲. کمیسیون موظف است تغییرات جمعیتی را در کل محدوده انتخابات آلمان گزارش دهد و توضیح دهد که آیا تغییراتی را در تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه با توجه به این تغییرات ضروری می‌داند یا نه و اگر تغییرات لازم است چه نوع تغییراتی. این کمیسیون در گزارش خود می‌تواند طرحی برای باز تعیین حدود حوزه‌های انتخاباتی به دلایل دیگر را نیز ارائه دهد. در هنگام ارائه این طرح‌ها برای تغییر حوزه‌های انتخابیه، کمیسیون باید اصول ذیل را مد نظر قرار دهد.

۱. مرزهای هر ایالت باید محترم داشته شود.

۲. جمعیت حوزه انتخابیه نایستی از متوسط جمعیت آن بیش از میزان معینی بیشتر یا کمتر شود. اگر این تغییر جمعیت بیش از ۳۳ درصد یا یک‌سوم باشد محدوده حوزه‌ها باید دوباره تعیین شود.

۳. تعداد حوزه‌های انتخابیه در هر یک از ایالات باید براساس سهم هر یک از آنها از جمعیت کل کشور باشد.

۴. هر حوزه انتخابیه باید در یک منطقه به هم پیوسته تشکیل شود.

۵. هر جایی که ممکن است حدود شهرداری‌ها، مناطق و شهرها، جدای از نواحی اداری باید محترم داشته شوند.

در تعیین میزان جمعیت کشور، اتباع بیگانه (ماده (۱) پاراگراف دوم از قانون اتباع خارجی) نباید در نظر گرفته شوند.

۳. گزارش کمیسیون تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه باید ظرف ۱۵ ماه از شروع به کار دوره تقنینی بندستاک به وزارت کشور فدرال تسلیم شود. وزارت کشور فدرال باید بلافاصله این گزارش را به مجلس بندستاک فرستاده و آن را در روزنامه رسمی فدرال منتشر کند. به درخواست وزارت کشور فدرال، کمیسیون تعیین حدود حوزه‌های انتخابیه باید یک گزارش تکمیلی ارائه کند که در این صورت مرحله سوم این ماده ذکر شده باید به نسبت در مورد این گزارش تکمیلی انجام شود.

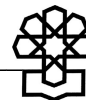
۴. اگر مرزهای یک ایالت مطابق با قوانین موضوعه‌ای که بر سایر تغییرات مربوط به محدوده جغرافیایی ایالات حاکم است براساس ماده (۱۲۹) پاراگراف هفتم از قانون پایه‌ای تغییر کند، مرزهای حوزه‌های انتخابیه‌ای که این تغییرات بر آن تأثیر داشته است باید مطابق با آن تغییر کند. اگر دو حوزه انتخابیه یا بیشتر در یک ایالات از این تغییرات تأثیر پذیرفته باشند یا اگر یک ایالت تجزیه شود، محدوده جغرافیایی جدید باید به حوزه انتخابیه‌ای ملحق شود که شهر، منطقه شهری یا غیرشهری که این محدود جغرافیایی به آنها اضافه شده به آن حوزه انتخابیه تعلق دارند. تغییرات به وجود آمده در مرزهای ایالات که سی و دو ماه پس از آغاز دوره تقنینی ایجاد شود تا قبل از شروع دوره تقنینی بعدی تأثیری بر تقسیم‌بندی حوزه‌های انتخابیه ندارد.

ماده (۴) - آرا

هر رأی‌دهنده دو رأی دارد که رأی اول برای عضوی از پارلمان به صندوق ریخته می‌شود که حوزه انتخابیه را نمایندگی می‌کند و رأی دوم به فهرست نامزدهای معرفی شده ایالت مربوط است.

ماده (۵) - رأی‌گیری در حوزه‌های انتخابیه

از هر حوزه انتخابیه یک عضو راهی پارلمان می‌شود. نامزدی که حائز اکثریت آرا مأخوذه شود، نامزد منتخب محسوب می‌شود. چنانچه دو نامزد یا بیشتر از حیث تعداد آرای که به دست

آورده‌اند، برابر باشند، نتیجه انتخاب باید از طریق قرعه و به‌وسیله رئیس انتخابات حوزه انتخابیه تعیین شود.

ماده (۶) - انتخابات مربوط به فهرست ایالات

۱. به‌منظور تعیین کرسی‌هایی که باید براساس فهرست‌های ایالات اشغال شود، رأی‌گیری دوم برای هر یک از این فهرست‌ها باید به رأی‌گیری اول افزوده شود. در مواردی که نامزد منتخب در یک حوزه انتخابیه مشمول ماده (۲۰) پاراگراف سوم باشد یا منتخب حزبی باشد که آن حزب حق ارائه فهرست ایالتی را در ایالت مربوطه نداشته باشد رأی دوم رأی‌دهندگان که آرای اولشان به‌نفع چنین نامزدی به صندوق ریخته شده نباید در نظر گرفته شود. در این‌صورت چنین منتخبینی باید از تعداد کل اعضای پارلمان کسر شوند (ماده (۱) پاراگراف اول). تعداد اعضای که موفق شده‌اند براساس جمله قبل در یک حوزه انتخابیه رأی بیاورند یا نامزدهای معرفی شده به‌وسیله احزاب مطابق با پاراگراف ششم از این ماده نباید به‌حساب آورده شوند.

۲. باقیمانده کرسی‌ها باید مطابق جمله سوم از پاراگراف اول میان فهرست‌های ایالات براساس آرای دوم مطابق جملات اول و دوم پاراگراف اول، به‌شرح زیر توزیع شود: تعداد کل کرسی‌های باقیمانده باید در مجموع آرای مأخوذه دوم برای هر فهرست ایالت در محدوده انتخابات ضرب شده و حاصلضرب آن باید بر کل آرای دوم برای کل لیست‌های ایالات که باید در شمارش آرا محسوب شوند، تقسیم شود. نخست، به هر فهرست ایالت یک کرسی در ازای هر عدد صحیحی که کسب کرده اختصاص پیدا می‌کند. سپس باقیمانده کرسی‌ها باید به‌ترتیب از بیشتر به کمتر بر مبنای کسر اعشاری [از عدد صحیح] که از محاسبه یادشده در جمله دوم از این پاراگراف استخراج می‌شود، اختصاص داده می‌شود. اگر کسرهای اعشاری مساوی باشد، واگذاری آخرین کرسی باید به قید قرعه و به‌وسیله رئیس انتخابات فدرال تعیین شود.

۳. اگر براساس فرمول توزیع کرسی‌های پارلمان که در پاراگراف دوم گفته شد، فهرستی لیستی که بیش از نیمی از کل آرای دوم کل فهرست‌های ایالت را که باید مورد محاسبه قرار گیرد کسب کرده بیش از نصف کرسی‌های موجود را اشغال نکند، برخلاف جملات چهارم و پنجم پاراگراف دوم باید یک کرسی اضافه اختصاص داده شود. سپس کرسی‌های باقیمانده باید براساس جملات چهارم و پنجم از پاراگراف دوم توزیع شود.

۴. از تعداد اعضای که از هر فهرست ایالت بدین ترتیب وارد پارلمان می‌شود باید تعداد کرسی‌هایی که یک حزب در حوزه‌های انتخابیه ایالت مربوطه به‌دست آورده است، کسر شود. کرسی‌های باقیمانده باید از میان فهرست ایالات مربوطه به ترتیبی که در آن معین شده اشغال شود.

نامزدهایی که در حوزه انتخابیه برگزیده شده‌اند، نباید در فهرست ایالت لحاظ شود. اگر به نسبت نامزدهای معرفی شده کرسی‌های بیشتری به فهرست ایالت واگذار شود، کرسی‌های باقیمانده باید خالی بماند.

۵. یک حزب می‌تواند همه کرسی‌هایی را که در حوزه‌های انتخابیه به‌دست آورده است حفظ کند حتی اگر تعداد این کرسی‌ها از تعداد اعضای که مطابق پاراگراف دوم و سوم وارد پارلمان شده‌اند بیشتر باشد. در این صورت تعداد کل کرسی‌ها (ماده (۱) پاراگراف اول) باید با توجه به اختلاف تعداد افزایش یابد. لازم نیست محاسبه مجدد براساس پاراگراف دوم و سوم از این ماده انجام شود.

۶. در توزیع کرسی‌ها میان فهرست‌های ایالات، تنها حزابی باید در نظر گرفته شوند که حداقل پنج درصد آرای مأخوذه دوم در محدوده انتخاباتی [جمهوری فدرال آلمان] را به‌دست آورده باشد یا یک کرسی را حداقل در سه حوزه انتخابیه برنده شده باشد. جمله اول درخصوص فهرست‌های ارائه شده به‌وسیله احزاب نماینده اقلیت‌های ملی اعمال نمی‌شود.

ماده (۷) - فهرست‌های تلفیقی

۱. بجز در مواردی که اعلام می‌شود که یک یا چند فهرست ایالت باید از فهرست‌های تلفیقی کنار گذارده شوند، فهرست‌های ایالتی متعلق به یک حزب فهرست تلفیقی تلقی می‌شوند.

۲. از حیث توزیع کرسی‌ها فهرست‌های تلفیقی در رابطه با سایر فهرست‌ها در حکم فهرست واحد تلقی می‌شوند.

۳. کرسی‌های واگذار شده به یک فهرست تلفیقی باید در میان فهرست‌های ایالت مربوطه براساس ماده (۶) پاراگراف دوم توزیع شود. ماده (۶) پاراگراف چهارم و پنجم، باید با تغییرات لازم در این مورد اعمال شود.

بخش دوم - دستگاه‌های انتخابات

ماده (۸) - سازمان دستگاه‌های [برگزار کننده] انتخابات

۱. دستگاه‌های [برگزار کننده] انتخابات عبارتند از:

- رئیس انتخابات فدرال و کمیسیون انتخابات فدرال برای محدوده انتخابات [جمهوری فدرال

آلمان]،

- رئیس انتخابات ایالت و کمیته انتخابات ایالتی برای هر ایالت،

- رئیس حوزه انتخابات و هیئت انتخابات برای هر حوزه رأی‌گیری،
- حداقل یک افسر انتخابات و یک هیئت انتخاباتی در هر حوزه انتخابیه برای احراز نتایج آرای
که از طریق پست اخذ می‌شود. تعداد هیئت‌های انتخاباتی که برای تکمیل شمارش آرای پستی در
روز انتخابات لازم است باید به‌وسیله رئیس حوزه انتخابیه تعیین شود.
۲. برای چند حوزه انتخابیه مجاور، یک رئیس حوزه انتخابیه می‌تواند منصوب شود و یک کمیسیون
انتخاباتی مشترک تشکیل شود. دستور این کار را رئیس انتخابات ایالتی صادر می‌کند.
۳. برای احراز نتایج رأی‌گیری از طریق پست، لازم نیست افسرهای انتخاباتی و هیئت‌های انتخاباتی
برای هر حوزه انتخابیه به‌طور جداگانه منصوب شوند بلکه این کار باید برای یک یا چند منطقه
شهری یا هر ناحیه در حوزه انتخابیه انجام شود. دستور این امر باید به‌وسیله حکومت ایالتی یا
دستگاهی که به‌وسیله آن تعیین شده صادر شود.

ماده (۹) - انتصاب [مقامات] دستگاه‌های انتخابات

۱. رئیس انتخابات فدرال و معاون آن باید به‌وسیله وزارت کشور فدرال و رئیس انتخابات ایالتی و
حوزه انتخابیه و افسرهای انتخاباتی و معاونان ایشان باید به‌وسیله حکومت ایالتی یا دستگاه تعیین
شده به‌وسیله آن منصوب شوند.
۲. کمیسیون انتخابات ایالتی مرکب است از رئیس انتخابات فدرال به‌عنوان رئیس و هشت نفر
منتخب او که حق رأی دادن دارند به‌عنوان اعضای کمیسیون. سایر کمیسیون‌های انتخاباتی مرکبند
از رئیس انتخابات به‌عنوان رئیس جلسه و ۶ نفر منتخب او که به‌عنوان عضو کمیسیون دارای حق
رأی هستند. هیئت‌های انتخاباتی مرکب است از افسر انتخابات به‌عنوان رئیس، معاون او و سه تا
پنج نفر دیگر که دارای حق رأی هستند و به‌وسیله افسر انتخابات به‌عنوان اعضای هیئت منصوب
می‌شوند.
حکومت ایالتی یا دستگاهی که از طرف آن تعیین شده می‌تواند دستور دهد که اعضای هیئت
انتخابات به‌وسیله مقامات محلی و اعضای هیئت انتخابات برای احراز نتایج رأی‌گیری پستی
به‌وسیله رئیس حوزه انتخابیه و در صورت صدور دستوری مطابق با ماده (۸) پاراگراف سوم به
وسیله مقامات محلی یا مرجع صلاحیتدار روستایی به‌تنهایی یا پس از مشورت با افسر انتخابات
منصوب شوند. در انتصاب اعضای کمیسیون و اعضای هیئت، تا جایی که ممکن است، باید به
احزاب سیاسی که در حوزه رأی‌گیری نماینده معرفی کرده‌اند اولویت بیشتری داده شود.

۳. هیچ شخصی نمی‌تواند در بیش از یک دستگاه انتخاباتی عضو باشد. نامزدهایی که در انتخابات شرکت کرده‌اند و سخنگوی نامزدهای منتخب نمی‌توانند به عضویت یک دستگاه‌های [برگزار کننده] انتخابات در آیند.

ماده (۱۰) - کمیسیون‌ها و هیئت‌های انتخابات

۱. جلسات رایزنی و ملاقات‌های عمومی کمیسیون‌ها و هیئت‌های انتخابات باید علنی بوده و تصمیم‌ها در ضمن صحن جلسات علنی اتخاذ شود. در این جلسات تصمیمات به‌موجب اکثریت آرا گرفته می‌شود مگر اینکه در این قانون حدنصاب دیگری تصریح شده باشد. در صورت تساوی آرا رأی رئیس جلسه تعیین‌کننده نتیجه خواهد بود.

۲. اعضای دستگاه‌های انتخاباتی و جانشینان ایشان و کسانی که صورت جلسات را تهیه کنند متعهد به اجرای وظایف اداری و سازمانی خود به‌صورت بی‌طرفانه و حفظ اسرار اطلاعاتی هستند که به‌واسطه انجام وظایف خود به آنها دسترسی پیدا می‌کنند.

ماده (۱۱) - سمت‌های افتخاری

اعضای کمیسیون‌ها و هیئت‌های انتخاباتی باید وظایف خود را به‌صورت افتخاری انجام دهند. هر شخصی که حق رأی دادن دارد در صورتی که به ایشان چنین سمت‌هایی پیشنهاد شود، موظف به قبول آنهاست. سمت‌های یاد شده را فقط در صورت وجود یک عذر جدی می‌توان رد کرد.

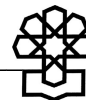
بخش سوم - حق رأی و مجوزها

ماده (۱۲) - حق رأی

۱. همه آلمانی‌ها در معنایی که در ماده (۱۱۶) پاراگراف یک از حقوق پایه‌ای ذکر شده حق دادن رأی دارند مشروط بر اینکه در روز رأی‌گیری ایشان:

۱. به سن ۱۸ سال رسیده باشند،
۲. دارای محل سکونت بوده و یا در غیر این‌صورت به‌صورت مداوم برای مدت سه ماه در جمهوری فدرال آلمان اقامت داشته باشند.
۳. مطابق ماده (۱۳) محروم از دادن رأی نباشند.

۲. همچنین این افراد در صورتی حق رأی دارند که با دارا بودن سایر شرایط، در روز رأی دادن:

۱. به‌عنوان کارمندان دولتی، سرباز، مستخدمین و کارگران شاغل در خدمات عمومی دارای محل سکونت باشند یا در غیر این‌صورت به دستور کارفرما یا سرپرست خود به‌صورت دائم در خارج از جمهوری فدرال آلمان مقیم شده باشند.
۲. در سایر مناطق کشورهای عضو شورای اروپا مقیم شده باشند و قبل از ترک جمهوری فدرال از تاریخ ۲۳ می ۱۹۴۹ در آلمان دارای محل سکونت بوده یا در غیر این‌صورت حداقل سه ماه به‌طور مداوم در جمهوری فدرال آلمان اقامت داشته باشند.
۳. در جایی خارج از جمهوری فدرال آلمان مقیم باشند به‌شرط اینکه قبل از ترک این منطقه دارای محل سکونت بوده یا حداقل سه ماه متوالی به‌صورت دائم در داخل جمهوری فدرال آلمان سکونت داشته باشند و مشروط بر اینکه بیشتر از ده سال از زمان ترک آلمان به‌وسیله آنها نگذشته باشد. این قواعد با تغییرات مناسب درخصوص ملوانان کشتی‌ها که با کشتی آلمانی تردد نمی‌کنند و نیز اعضای خانواده آنها اعمال می‌شود.
۴. در صورت بازگشت چنین افرادی به جمهوری فدرال آلمان، دوره سه‌ماهه ذکرشده در پاراگراف اول شماره دوم بالا اعمال نخواهد شد. برای اعمال شماره دوم و سوم، محل سکونت یا اقامتگاه قبلی شخص در منطقه‌ای که در ماده (۳) از معاهده یکسان‌سازی^۱ ذکر شده باید در نظر گرفته می‌شود.
۳. در اجرای این قانون، مقصود از محل سکونت هر نوع فضای محصور است که برای اقامت کردن یا خوابیدن مورد استفاده قرار می‌گیرد. کاروان‌ها و قایق‌هایی که به‌شکل خانه هستند حتی اگر به‌ندرت از جای خود حرکت کنند، محل سکونت محسوب نمی‌شوند.
۴. در حدودی که افراد ذکر شده در زیر دارای اقامتگاهی در جمهوری فدرال آلمان نباشند، اما در چارچوب معنای پاراگراف اول، شماره دوم یا پاراگراف دوم، شماره‌های دوم و سوم دارای محل سکونت محسوب می‌شوند:

 ۱. درخصوص ملوانان و اعضای خانواده آنها، کشتی محل سکونت آنها در صورتی که حق تردد براساس قانون پرچم را داشته باشد (نسخه منتشر شده در ۴ جولای ۱۹۹۰، روزنامه رسمی قانون فدرال شماره اول، صفحه ۱۳۴۲) نسخه‌ای که درحال حاضر قابل اعمال است.
 ۲. درخصوص قایقران‌هایی که در درون خاک آلمان تردد می‌کنند و اعضای خانواده آنها، شناور محل سکونت آنها در صورتی که این شناور در دفتر ثبت کشتی‌ها در داخل جمهوری فدرال آلمان ثبت شده باشد.

۳. اشخاصی که مطابق حکم صادره از سوی دادگاه صالحه و نیز اشخاصی که در یک مؤسسه یا ساختمان حفظ و نگهداری و بازداشت اشخاص یا مؤسسه مربوط به آنها دوره‌ای را در زندان سپری می‌کنند.

۵. در احتساب سه ماه ذکر شده در پاراگراف اول شماره اول و پاراگراف دوم شماره‌های دوم و سوم، روزی که محل سکونت به وسیله افراد اشغال شده یا روز آغاز مقیم شدن آنها باید محسوب و در نظر گرفته شود.

ماده (۱۳) - محرومیت از دادن رأی

شخص از رأی دادن محروم است اگر:

۱. مطابق حکم قضایی حق دادن رأی نداشته باشد.
۲. شخص بازداشت شده‌ای که به موجب حکم توقیف و رسیدگی به همه امور در زندان به سر می‌برد، این حکم همچنین در موردی که تکالیف زندانی شامل امور ذکر شده در ماده (۱۸۹۶) پاراگراف چهارم و ماده (۱۹۰۵) از قانون مدنی نباشد اعمال می‌شود.
۳. شخصی که در بیمارستان روانی براساس حکمی که مطابق ماده (۶۳) در ارتباط با ماده (۲۰) مجموعه قوانین کیفری صادر شده بستری شده باشد.

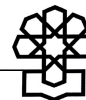
ماده (۱۴) - اجرای حق رأی دادن

۱. تنها اشخاصی که در لیست رأی‌دهندگان ثبت نام کرده‌اند یا کارت شرکت در رأی‌گیری دارند، اجازه رأی دادن دارند.
۲. هر کس که نام او در فهرست رأی‌دهندگان ثبت شده، تنها می‌تواند در آن حوزه رأی‌گیری که در آنجا ثبت نام کرده رأی دهد.
۳. هر کس که دارای کارت رأی‌دهی است تنها می‌تواند در حوزه انتخابیه‌ای که این کارت در آنجا صادر شده به روش‌های زیر رأی دهد:

الف) به وسیله دادن رأی خود در حوزه رأی‌گیری واقع در حوزه انتخابیه‌اش،

ب) به وسیله پست.

۴. هر شخصی که واجد حق رأی دادن است، تنها یکبار می‌تواند رأی دهد و این کار را باید شخصاً انجام دهد.

ماده (۱۵) - جواز نامزدی در انتخابات پارلمان

۱. نامزدی در انتخابات پارلمان در روز رأی‌گیری برای اشخاص زیر مجاز است:
الف) به معنای گفته شده در ماده (۱۱۶) پاراگراف اول از حقوق پایه‌ای برای مدت حداقل یک سال آلمانی بوده باشد.

ب) به سن ۱۸ سال رسیده باشد.

۲. اشخاص مجاز به نامزدی در انتخاب پارلمانی نیستند اگر:

۱. براساس ماده (۱۳) از رأی‌دادن محروم شده باشند،

۲. به موجب حکم قضایی از نامزدی برای انتخابات پارلمان یا عهده‌دار شدن مقامات عمومی محروم شده باشند، یا

۳. بدون دارا بودن شهروندی آلمان در معنای ذکر شده در معنای ماده (۱۱۶) پاراگراف اول از حقوق پایه‌ای، آلمانی محسوب شود و این وضعیت حقوقی را از طریق انکار شهروندی آلمانی خود براساس قانون تنظیم امور شهروندی مورخ ۲۲ فوریه ۱۹۵۵ (روزنامه رسمی قانون فدرال شماره یک صفحه ۶۵) بخش چهارم از مقدمات انتخابات کسب کرده باشد.

ماده (۱۶) - روز انتخابات

رئیس فدرال روز برگزاری انتخابات عمومی را تعیین می‌کند (روز انتخابات). روز انتخابات باید در روز یکشنبه یا تعطیلات عمومی مقرر شده در قوانین موضوعه است.

ماده (۱۷) - ثبت نام رأی‌دهندگان و کارت‌های رأی‌دهی

۱. مقامات ملی باید فهرست ثبت نام افرادی را که در هر منطقه رأی‌گیری واجد شرایط رأی‌دادن هستند، نگهداری کنند. [فهرست] ثبت نام از رأی‌دهندگان باید در روزهای کاری از ۲۰ تا ۱۶ روز قبل از انتخابات باید در معرض دید عموم قرار داده شود.

۲. اگر از رأی‌دادن شخصی که واجد شرایط رأی‌دادن است در منطقه‌ای که ثبت نام کرده، جلوگیری شود یا به دلایلی که خارج از اختیار اوست نامش در فهرست ثبت نام رأی‌دهندگان درج نشده باشد، در صورت تقاضا باید برای او کارت دادن رأی صادر شود.

ماده (۱۸) - حق معرفی نامزدها، اطلاعیه شرکت در انتخابات

۱. احزاب و براساس ماده (۲۰) اشخاصی که حق رأی دادن دارند می‌توانند نامزد منتخب خود را معرفی کنند.

۲. حزبی که از زمان آخرین انتخاباتی که در آن نامزدهایی از سوی آن معرفی شده، به‌طور مداوم حداقل ۵ نماینده در بندستاگ یا لندتاگ (پارلمان ایالتی) نداشته باشد، در صورتی که قصد خود را برای شرکت در انتخابات تا ۹۰ روز قبل از روز انتخابات به رئیس انتخابات فدرال به‌صورت کتبی اطلاع داده باشد و به‌عنوان حزب از سوی کمیسیون انتخابات فدرال به رسمیت شناخته شده باشد، تنها می‌تواند یک نامزد را به‌عنوان نامزد حزب معرفی کند. چنین اطلاعیه‌ای باید حاوی نامی باشد که حزب قصد دارد آن را در انتخابات مورد استفاده قرار دهد و باید شخصاً به‌وسیله حداقل سه عضو از اعضای کمیسیون اجرایی ملی که شامل رئیس و معاون اوست، امضا شده باشد. اگر یک حزب کمیسیون اجرایی ملی نداشته باشد، کمیسیون اداره حزب وابسته به سازمان اصلی آن باید به‌جای آن این تکلیف را انجام دهد. اساسنامه و برنامه مکتوب کمیسیون اجرایی ملی و نیز سندی که نشان دهد کمیسیون اجرایی براساس قوانین و در موقع مقرر منصوب شده‌اند باید به بیانیه یاد شده ضمیمه شوند.

۳. رئیس انتخابات فدرال باید این اطلاعیه را مطابق پاراگراف دوم بلافاصله پس از دریافت، مورد بررسی قرار دهد و اگر نقصی در آن مشاهده کند باید بلافاصله کمیسیون اجرایی را از این امر مطلع کرده و تکمیل موارد ناقصی را خواستار شود. بعد از انقضای مدتی که برای تقدیم چنین اطلاعیه‌ای در نظر گرفته شده فقط آن دسته از نواقص که در صورت نبودن آنها اطلاعیه معتبر است را می‌توان برطرف کرد. یک اطلاعیه را نمی‌توان معتبر تلقی کرد اگر:

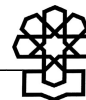
۱. فرم یا محدوده زمانی مقرر شده در پاراگراف دوم رعایت نشده باشد.

۲. نام حزب قید نشده باشد.

۳. امضاها معتبر و ضروری مطابق پاراگراف دوم و اسنادی که باید به اطلاعیه ضمیمه شود، ناقص باشند مگر اینکه این اسناد در نتیجه شرایطی که حزب را نمی‌توان مسئول آنها دانست در موعد مقرر ارائه نشده باشد.

۴. اعضای کمیسیون اجرایی یا مدیریت حزب به‌درستی نام برده نشده باشد به‌طوری که نام اشخاص مربوط قابل تشخیص و تعیین نباشد.

وقتی که تصمیمی که طی آن یک حزب به رسمیت شناخته می‌شود اتخاذ شد، هرگونه اقدام بعدی برای تکمیل نقایص ممنوع است. کمیسیون اجرایی حزب می‌تواند از تصمیمات رئیس انتخابات فدرال به کمیسیون انتخابات فدرال درخصوص تکمیل نقایص شکایت کند.

۴. کمیسیون انتخابات فدرال باید تا هفتاد و دو روز مانده به روز انتخابات رعایت مواد زیر را که برای همه دستگاه‌های [برگزار کننده] انتخابات الزام آور است احراز کند:
۱. کدام احزاب از زمان آخرین انتخابات به‌طور مداوم در بندستاگ یا لندتاگ حداقل پنج نامزد که به‌وسیله حزب معرفی شده است نماینده داشته‌ند.
 ۲. کدام انجمن‌ها که شرکت خود در انتخابات را مطابق پاراگراف دوم اعلام کرده‌اند باید به‌عنوان احزاب شرکت کننده در انتخابات به رسمیت شناخته شوند. اکثریت دوسوم آرا برای به رسمیت نشناختن یک حزب در انتخابات لازم است.
 ۵. یک حزب تنها می‌تواند یک نامزد حزبی برای هر حوزه انتخابیه و فقط یک فهرست ایالتی برای هر ایالت ارائه دهد.

ماده (۱۹) - معرفی نامزدها منتخب

نامزدهای معرفی شده برای حوزه‌های انتخابیه باید به‌صورت کتبی تا قبل از ۶ بعدازظهر ۶۶ روز قبل از روز انتخابات به رئیس حوزه و فهرست‌های ایالات باید به رئیس انتخابات ایالت معرفی شوند.

ماده (۲۰) - محتوا و فرم معرفی نامزدهای حوزه انتخابیه

۱. معرفی‌نامه نامزد حوزه انتخابیه تنها می‌تواند حاوی نام یک نامزد باشد. هر نامزد تنها می‌تواند در یک حوزه انتخابیه و ضمن یک معرفی‌نامه ارائه شود. یک شخص را در صورتی می‌توان به‌عنوان نامزد معرفی کرد که رضایت خود را کتباً ارائه داده باشد. این رضایت غیرقابل فسخ است.
۲. نامزدهای حوزه‌های انتخابیه معرفی شده از سوی احزاب باید امضای شخصی و دست‌نویس اعضای کمیسیون اجرایی سازمان حزب ایالتی و در جایی که چنین سازمانی وجود ندارد، امضای شخصی و دست‌نویس اعضای کمیسیون اجرایی سازمان‌های محلی پایین‌تر (ماده ۷) پاراگراف دوم از قانون احزاب سیاسی)، در منطقه‌ای که حوزه انتخابیه در آن واقع شده است را به‌همراه داشته باشند. نامزدهای حوزه انتخابیه احزاب که در ماده (۱۸) پاراگراف دوم بالا به آنها اشاره شده علاوه بر این باید امضای شخصی و دست‌نویس حداقل ۲۰۰ نفر از کسانی که در حوزه انتخابیه واجد شرایط رأی دادن هستند را به‌همراه داشته باشند. حق رأی دادن باید در زمان امضای معرفی‌نامه نامزدها وجود داشته باشد و تصدیق امضاها نیز باید به همراه معرفی‌نامه ارائه شود. شرط ارائه ۲۰۰ امضا برای نامزدهای حوزه‌های انتخابیه‌ای که منتخب احزابی هستند که اقلیت‌های ملی را نمایندگی می‌کنند، الزامی نیست.

۳. سایر نامزدهای حوزه انتخابیه باید امضای شخصی و دست‌نویس حداقل ۲۰۰ نفر از اشخاصی که واجد شرایط رأی دادن در حوزه انتخابیه مربوطه را همراه بیاورد. پاراگراف دوم، جمله دوم به تناسب در این خصوص اعمال می‌شود.

۴. معرفی‌نامه نامزدهای حوزه انتخابیه‌ای که منتخب احزاب هستند باید حاوی نام حزبی که ایشان را معرفی کرده و نیز هر نوع نام اختصاری که به‌وسیله حزب استفاده می‌شود، باشد. سایر نامزدهای حوزه انتخابیه بایستی یک نام کدبندی شده کاملاً مشخص و متمایز را ارائه کنند.

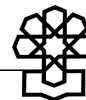
ماده (۲۱) - انتخاب نامزدهای حزبی

۱. یک شخص را تنها وقتی می‌توان به‌عنوان نامزد حزبی در حوزه انتخابیه تلقی کرد که این شخص به‌وسیله مجمعی از اعضای حزب که برای تعیین نامزدهای حوزه انتخابیه تشکیل شده است یا در یک مجمع خاص یا عمومی متشکل از اعضای حزب برای این منظور انتخاب شده باشد. مجمع اعضای حزب برای انتخاب نامزدهای یک حوزه انتخابیه باید متشکل از اعضای باشد که در زمان برگزاری جلساتشان واجد شرایط رأی دادن در انتخابات مجلس بندستگ در حوزه انتخابیه خود هستند. مجمع ویژه نمایندگان حزب باید شورایی از منتخبان حزبی تفویض صلاحیت شده برای معرفی نامزدها و از میان هم‌رتبه‌های خود آنها باشند. مجمع عمومی اعضای حزب باید شورایی باشد که به‌طور عمومی از طریق مجمع اعضای حزب و از میان افراد هم‌رتبه با هدف انتخابات پیش‌رو و براساس اساسنامه حزب مربوطه باشد (ماده (۶) قانون احزاب سیاسی).

۲. وقتی که مناطق و شهرهای مستقل از منطقه‌های اداری، چندین حوزه انتخابیه را تشکیل دهند، نامزدهای حوزه انتخابیه مناطقی که در محدوده مرزهای منطقه یا شهر مستقل از منطقه اداری قرار نمی‌گیرند را می‌توان در مجمع مشترک اعضا یا نمایندگان اعضای حزب انتخاب کرد.

۳. نامزدها و نمایندگان مجامع نمایندگی حزب بایستی در رأی‌گیری مخفی انتخاب شوند. انتخابات باید در اولین فرصت از سی‌و‌دو ماه و نمایندگان مجمع در اولین فرصت از بیست‌و‌یک ماه پس از شروع دوره تقنینی مجلس بندستگ انجام شود. این قاعده در موردی که دوره تقنینی زودتر از موعد مقرر پایان پیدا کند، اعمال نمی‌شود.

۴. کمیسیون اجرایی سازمان حزب ایالتی و در جایی که چنین سازمانی وجود ندارد کمیسیون‌های اجرایی سازمان منطقه‌ای پایین‌تر (ماده (۷) پاراگراف دوم قانون احزاب سیاسی) در منطقه‌ای که حوزه انتخابیه در آنجا واقع شده است یا هیئت دیگری که برای این منظور در اساسنامه حزب قید شده است، می‌تواند به تصمیم مجمع اعضا یا نمایندگان آنها اعتراض کند. اگر چنین اعتراضی انجام شود، رأی‌گیری باید مجدداً تکرار شود و نتیجه آن قطعی خواهد بود.

۵. جزئیات بیشتر درخصوص انتخاب نمایندگان برای مجمع نمایندگی که به آنها برای انتخاب نامزدها تفویض اختیار شده است، آغاز به کارشان، حدنصاب مجمع اعضا یا مجمع نمایندگان تفویض اختیار شده و نیز رویه انتخاب نامزدها، به وسیله احزاب مربوطه و براساس اساسنامه آنها تعیین می‌شود.

۶. یک رونوشت از صورتجلسه انتخاب نامزد حزب همراه با جزئیات مکان و زمان مجمع، فرم دعوت، تعداد اعضای که شرکت کرده‌اند و نتیجه رأی‌گیری، در مجموع بایستی همراه با معرفی نامزد حوزه انتخابیه ارائه شود. برای انجام این امر، رئیس مجمع و دو نفر از شرکت‌کنندگان که به وسیله او تعیین شده باشند باید به رئیس حوزه انتخابیه به‌جای سوگند، تعهدی با این مضمون بدهد که انتخاب کاندیداها ضمن یک رأی‌گیری مخفی انجام شده است. رئیس حوزه انتخابیه باید صلاحیت اخذ چنین تعهد بدل از سوگندی را داشته باشد. رئیس حوزه انتخابیه باید واجد صلاحیتی باشد که در چارچوب معنای ماده (۱۵۶) مجموعه قوانین کیفری بیان شده است.

ماده (۲۲) - سخنگو

۱. به منظور معرفی نامزدهای حوزه انتخابیه یک سخنگو و معاون سخنگو باید تعیین شود. اگر چنین کاری انجام نشود، اولین امضا کننده معرفی‌نامه نامزدی سخنگو و دومین امضا کننده معاون او تلقی می‌شود.

۲. بجز در مواردی که در این قانون به صورت دیگری مقرر شده، فقط سخنگو و معاون او و هرکدام از طرف خودشان می‌توانند در ارتباط با تعیین نامزدهای حوزه انتخابیه بیانه‌های الزام‌آوری صادر یا آن را دریافت کنند.

۳. سخنگو یا معاون او را می‌توان از مشاغل خود از طریق بیانه کتبی خطاب به رئیس انتخابات حوزه انتخابیه و به موجب رأی اکثریت امضا کنندگان معرفی‌نامه نامزدی برکنار یا اشخاص دیگری را به جای آنها انتخاب کرد.

ماده (۲۳) - انصراف از نامزدی حوزه انتخابیه

می‌توان از نامزدی حوزه انتخابیه به وسیله یک بیانه مشترک از سوی سخنگو و معاون آن انصراف داد مشروط به اینکه تا آن زمان هیچ تصمیمی راجع به قبول نامزدی اتخاذ نشده باشد. از نامزدی حوزه انتخابیه‌ای که به وسیله حداقل ۲۰۰ نفر واجدین شرایط رأی دادن امضا شده نیز به موجب اکثریت آرای امضا کننده از طریق بیانه‌ای که حاوی امضاهای شخصی دست‌نویس ایشان باشد می‌توان انصراف داد.

ماده (۲۴) - تغییر نامزدهای حوزه انتخابیه

پس از انقضا مدتی که برای معرفی نامزدها تعیین شده است، نامزد معرفی شده حوزه انتخابیه را فقط از طریق بیانیه مشترک سخنگو و معاونش و فقط در صورتی که نامزد معرفی شده فوت کرده باشد یا جواز شرکت در انتخابات پارلمانی را به عنوان نامزد از دست داده باشد، می توان تغییر داد. تشریفات مقرر شده در ماده (۲۱) لازم نیست رعایت شود و امضاهایی که در ماده (۲۰) پاراگراف دوم و سوم شرط شده ضروری نیست. پس از اتخاذ تصمیم مبنی بر قبول نامزدی یک حوزه انتخابیه (ماده (۲۶) پاراگراف اول، جمله اول) هیچ گونه تغییری پذیرفته نیست.

ماده (۲۵) - برطرف کردن اشتباهات و نواقص

۱. رئیس حوزه انتخابیه باید بررسی معرفی نامه های نامزدی حوزه انتخابیه را بلافاصله پس از دریافت آنها آغاز کند و اگر اشتباه یا نقصی در آن مشاهده کند، باید بلافاصله سخنگو را از این موضوع مطلع کند و از او بخواهد که اشتباهات و نقایص را در زمان مقرر و قانونی اصلاح و نقایص را برطرف کند.

۲. پس از انقضای مهلت ارائه نامزدهای معرفی شده، اشتباهات و نقایص فقط در صورتی قابل رفع است که در صورت عدم وجود چنین اشتباهاتی معرفی نامه ها معتبر است. یک معرفی نامه معتبر نخواهد بود اگر:

۱. فرم و محدوده زمانی مقرر شده در ماده (۱۹) رعایت نشده باشد.

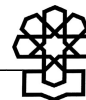
۲. امضاهای معتبر لازم مطابق ماده (۲۰) پاراگراف دوم، جملات اول و دوم و پاراگراف سوم، و نیز سند مثبت امضاهایی که دارای حق رأی هستند وجود نداشته باشد مگر اینکه چنین سند مثبتی در اثر شرایطی که شخص معرفی کننده نامزد مسئول آن نیست در موعد مقرر امکان ارائه نداشته باشد.

۳. در صورتی که معرفی نامه نامزدی حزبی باشد، اسم حزب حذف شده باشد، شناسایی ضروری وضعیت حزب براساس ماده (۱۸) پاراگراف دوم بالا پذیرفته نشده باشد یا مدارک لازم مطابق ماده (۲۱) تهیه و ارائه نشده باشد.

۴. مشخصات نامزد معرفی شده ناقص باشد به طوری که هویت او را نتوان تشخیص داد.

۵. رضایت کتبی نامزد در مدارک وجود نداشته باشد.

۳. پس از قبولی نامزدی حوزه انتخابیه (ماده (۲۶) پاراگراف اول، جمله اول) هرگونه اصلاح اشتباه یا نقایص ممنوع است.

۴. سخنگو می‌تواند از دستورالعمل‌های صادره از طرف رئیس حوزه انتخابیه درخصوص رسیدگی به نحوه برطرف کردن اشتباهات و نقایص به کمیسیون انتخابات حوزه انتخابیه شکایت کند.

ماده (۲۶) - قبولی نامزدی حوزه انتخابیه

۱. کمیسیون انتخابات حوزه انتخابیه باید درخصوص قبولی معرفی‌نامه‌های نامزدهای حوزه انتخابیه تا پنجاه و هشت روز قبل از روز انتخابات تصمیم‌گیری کند. معرفی‌نامه‌های نامزدهای انتخابات حوزه انتخابیه مورد قبول نخواهد بود اگر:

۱. خارج از موعد ارائه شده باشد،

۲. فاقد شرایط ذکر شده در این قانون و مقررات انتخابات فدرالی باشد مگر اینکه در سایر مقررات به گونه‌ای دیگر مقرر شده باشد. این تصمیم باید در جلسه کمیسیون انتخابات حوزه انتخابیه اعلام شود.

۲. اگر کمیسیون انتخاباتی حوزه انتخابیه معرفی‌نامه حوزه انتخابیه‌ای را رد کند، می‌توان از این تصمیم ظرف سه روز پس از اعلام آن به کمیسیون انتخاباتی ایالت شکایت کرد. سخنگوی تعیین نامزد حوزه انتخابیه، رئیس انتخابات فدرال و رئیس حوزه انتخابیه در این خصوص حق شکایت دارند. رئیس انتخابات فدرال و حوزه انتخابیه همچنین می‌توانند علیه تصمیمی که به موجب آن معرفی‌نامه نامزد حوزه انتخابیه مورد پذیرش واقع شده است شکایت کنند. اظهارات اشخاصی که به نوعی به این شکایت ارتباط دارند، باید استماع شود. به این شکایت بایستی تا پنجاه و دو روز قبل از زمان انتخابات رسیدگی و در مورد آن اتخاذ تصمیم شود.

ماده (۲۷) - فهرست‌های ایالت

۱. ارائه فهرست‌های ایالتی تنها از سوی احزاب سیاسی امکان‌پذیر است. این فهرست‌ها بایستی امضاهای شخصی و دست‌نویس کمیسیون اجرایی سازمان حزبی ایالت یا در جایی که چنین سازمانی وجود ندارد، کمیسیون‌های اجرایی سازمان‌های اجرایی پایین‌تر (ماده ۷)، پاراگراف دوم قانون احزاب سیاسی) که در درون حوزه جغرافیایی ایالت تشکیل شده را ارائه کنند. علاوه بر این، درخصوص احزاب سیاسی ذکر شده در ماده (۱۸) پاراگراف دوم، از هر هزار نفر واجدین شرایط رأی دادن در ایالت در آخرین انتخابات بندستاک فهرست ایالت باید به وسیله یک نفر امضا شود. تعداد این امضاها لازم نیست بیش از دو هزار نفر از واجدین شرایط رأی دادن باشد.

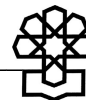
اشخاص امضا کننده فهرست ایالت از سوی یکی از احزاب یاد شده در ماده (۱۸) پاراگراف دوم باید واجد حق رأی دادن در زمان امضای فهرست باشند. سند مثبت داشتن حق رأی در هنگام ارائه

- فهرست‌های ایالتی باید ارائه شود. شرط ارائه امضاها و اضافی نباید درخصوص فهرست ایالتی حزابی که اقلیت‌های ملی را نمایندگی می‌کنند، اعمال شود.
۲. فهرست ایالات باید نشان‌دهنده نام حزب ارائه‌کننده آن و نیز نام اختصاری مورد استفاده از سوی حزب باشد.
۳. اسامی نامزدها باید به ترتیب قابل شناسایی فهرست شود.
۴. یک نامزد انتخابات را فقط می‌توان در یک ایالت معرفی کرد و نام او تنها می‌تواند در یک فهرست ایالت باشد. تنها نام افرادی را می‌توان در فهرست قرار داد که رضایت خود را به صورت کتبی اعلام کرده باشند. چنین رضایتی غیرقابل فسخ است.
۵. ماده (۲۱) پاراگراف اول، سوم، پنجم و نیز مواد (۲۲) تا (۲۵) بر تناسب باید اجرا شود مشروط بر اینکه تعهد بدل از سوگند براساس ماده (۲۱)، پاراگراف ششم داده شود. دومین جمله باید دربر گیرنده تعهدی با این مضمون باشد که ترتیب نام نامزدها که در فهرست ایالت مقرر شده طی یک رأی‌گیری مخفی مقرر شده است.

ماده (۲۸) - قبولی فهرست ایالت

۱. کمیسیون انتخابات ایالت باید درخصوص قبولی فهرست‌های ایالت پنجاه‌هشت روز قبل از رفع انتخابات تصمیم‌گیری کند. فهرست‌های ایالت مورد پذیرش نخواهند بود اگر:
۱. دیرتر از موعد مقرر ارائه شده باشد یا
 ۲. شرایط مقرر شده به موجب این قانون و مقررات انتخابات فدرالی را رعایت نکرده باشد مگر اینکه در این قانون طور دیگری مقرر شده باشد.
- اگر یک فهرست شرایط مقرر شده در رابطه با نامزدها را رعایت نکرده باشد اسامی ایشان از فهرست ایالت حذف می‌شود. این تصمیم باید در جلسه علنی کمیسیون انتخابات ایالت اتخاذ شود.
۲. اگر کمیسیون انتخابات ایالت همه یا بخشی از یک فهرست ایالتی را حذف کند، می‌توان از چنین تصمیمی ظرف سه روز پس از اعلام به کمیسیون انتخابات فدرال شکایت کرد. سخنگوی فهرست ایالت و رئیس انتخابات ایالت حق شکایت از این تصمیم را دارند. رئیس ایالت همچنین می‌تواند علیه تصمیمی که به موجب آن فهرست ایالت مورد قبول واقع نشده است، شکایت کند.
- اظهارات اشخاص مربوط که در شکایت نیدمخل هستند باید استماع شود. تصمیم‌گیری در مورد شکایت باید قبل از پنجاه‌و دو روز تا روز انتخابات انجام شود.
۳. رئیس انتخابات ایالتی باید فهرست‌های ایالتی مورد قبول را تا چهل‌وهشت روز قبل از روز انتخابات منتشر کند.

ماده (۲۹) - اخراج از فهرست‌های تلفیقی

۱. اخراج از فهرست‌های ایالتی تلفیقی ماده (۷) باید به وسیله سخنگوی مربوطه فهرست ایالتی و معاون او از طریق یک بیانیه کتبی مشترک تا قبل از ۶ بعد از ظهر سی و چهار روز قبل از روز انتخابات به اطلاع رئیس انتخابات فدرال رسانده شود.
۲. کمیسیون انتخابات فدرال بایستی درخصوص بیانیه ذکر شده در پاراگراف یک بالا تا سی روز مانده به روز انتخابات تصمیم‌گیری کند. ماده (۲۸) پاراگراف اول، جمله دوم باید به نسبت در این خصوص اعمال شود. تصمیم‌گیری در این باره به صورت علنی در کمیسیون انتخابات فدرال به عمل آید.
۳. تا بیست و شش روز قبل از روز انتخابات رئیس انتخابات فدرال باید فهرست‌های تلفیقی و فهرست‌های ایالتی که براساس پاراگراف یک بالا بیانیه صادر کرده‌اند را منتشر کند.

ماده (۳۰) - برگه‌های اخذ رأی

۱. برگه‌های رأی، پاکت‌های آن و پاکت‌های رأی‌گیری پستی (ماده (۳۶) پاراگراف اول)، بایستی به طور رسمی تهیه و تولید شوند.
۲. برگه رأی باید شامل:
 ۱. برای انتخابات حوزه انتخابیه، نام نامزدهایی که معرفی آنها از حوزه انتخابیه مورد پذیرش قرار گرفته‌اند. همچنین در صورتی که معرفی نامزدها از طریق حزب بوده است، در برگه رأی باید اسامی این احزاب و نیز نام اختصاری که آنها مورد استفاده قرار می‌دهند درج شود و نیز از حیث نامزدی در سایر حوزه‌های انتخابیه باید علاوه بر این نام اختصاری شامل نام کدبندی شده قابل تشخیص نامزد نیز باشد.
 ۲. برای انتخابات مربوط به فهرست‌های ایالات، نام احزاب و هر نوع نام اختصاری که به وسیله آنها مورد استفاده قرار می‌گیرد و نیز نام پنج نامزد اول فهرست‌های ایالتی که مورد قبول واقع شده است.
 ۳. ترتیب فهرست ایالتی احزاب که در آخرین انتخابات بندستاک دارای نماینده بوده‌اند بایستی به موجب تعداد آرا دومی که هر یک در انتخاب قبلی بندستاک در هر یک از ایالات مربوط به دست آورده تعیین شود. باقیمانده اسامی فهرست‌های ایالتی بایستی به ترتیب حروف الفبای نام احزاب باشد. ترتیب نام نامزدهای [حزبی] معرفی شده در حوزه‌های انتخابیه نیز بایستی به همان ترتیب فهرست‌های ایالتی مربوطه باشد. سایر نامزدهای [حزبی] معرفی شده حوزه انتخابیه بایستی به ترتیب حروف الفبای نام‌های احزاب یا نام‌های کدبندی شده باشد.

بخش چهارم - رأی‌گیری

ماده (۳۱) - ویژگی عمومی رأی‌گیری

رأی‌گیری باید عمومی باشد. هیئت انتخابات می‌تواند هر شخصی را که در محل رأی‌گیری اخلاص و مزاحمت ایجاد کند، اخراج کند.

ماده (۳۲) - فعالیت‌های انتخاباتی و جمع‌آوری امضاهای غیرقابل قبول، انتشار غیرقابل

قبول نتیجه انتخابات

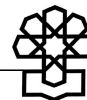
۱. در مسیر و داخل ورودی به ساختمانی که در آنجا صندوق اخذ رأی قرار داده شده است هرگونه تأثیرگذاری بر آرا از طریق کلمه، صوت، نوشته یا تصویر یا جمع‌آوری امضا ممنوع است.
۲. نتایج رأی‌گیری پس از انداخته شدن آرا به صندوق نباید تا قبل از انعقاد زمان مقرر شده برای انتخابات اعلام شود.

ماده (۳۳) - حفظ مخفی بودن رأی‌گیری

۱. لازم است تصمیماتی اتخاذ شود که اطمینان حاصل شود رأی کسانی که در برگه رأی خود نشانه می‌گذارند و آن را در داخل پاکت قرار می‌دهند در زمره آرای معتبر محسوب نمی‌شود. صندوق‌های اخذ رأی که پاکت‌های رأی در آن انداخته می‌شود باید به‌گونه‌ای باشد که از مخفی بودن آن اطمینان حاصل شود.
۲. رأی‌دهندگان بی‌سواد یا کسانی که به دلایل معلولیت جسمی از نوشتن در برگه رأی ناتوان هستند یا نمی‌توانند آن را در پاکت قرار دهند یا قادر نیستند آن را به مأمور انتخاباتی ارائه کنند یا نمی‌توانند آن را شخصاً در صندوق رأی بیاندازند می‌توانند از شخص دیگری کمک بگیرند.

ماده (۳۴) - رأی دادن از طریق برگه‌های رأی‌گیری

۱. آرا باید به وسیله برگه‌های اخذ رأی و در پاکت رسمی به صندوق ریخته شود.
۲. رأی‌دهندگان باید:
 ۱. رأی اول خود را به وسیله درج ضربدر یا دیگر نشانه‌هایی که به روشنی دلالت بر یک نامزد مشخص که مورد نظر رأی‌دهنده است، باشد و
 ۲. رأی دوم باید به صورت ضربدر یا علامتی باشد که به روشنی نشان‌دهنده فهرست ایالتی مورد نظر رأی‌دهنده است.

ماده (۳۵) - رأی دادن به وسیله ماشین رأی‌گیری

۱. به منظور تسهیل اخذ رأی و شمارش آرا، ماشین‌های رأی‌گیری که رأی‌دهندگان به‌طور جداگانه در آن ثبت‌نام می‌کنند، می‌تواند به‌جای ورقه‌های رأی، پاکت‌ها و صندوق‌های رأی‌گیری مورد استفاده قرار گیرد.

۲. ماشین‌های اخذ رأی در معنای گفته شده در پاراگراف اول باید مخفی بودن رأی‌گیری را تضمین کنند. این ماشین‌ها باید به‌طور رسمی مجوز استفاده در انتخابات مجلس بندستاگ در یک انتخابات خاص یا عمومی را داشته باشند. وزیر کشور فدرال باید درخصوص دادن مجوز به ماشین‌های رأی‌گیری در صورت درخواست سازنده آن تصمیم‌گیری کند. استفاده از ماشین رأی‌گیری دارای مجوز رسمی باید به‌شرط تصویب وزیر کشور فدرال باشد. تصویب استفاده از ماشین رأی‌گیری باید در هر یک از انتخابات خاص یا عمومی اعلام شود.

۳. وزیر کشور فدرال صلاحیت صدور مقررات تفصیلی به‌وسیله فرمان‌های قانونی که نیازی به تصویب مجلس بند سرات (مجلس دوم) ندارد را درخصوص موارد ذیل دارد:

۱. شرایط [اعطای] مجوز رسمی برای طراحی ماشین‌های رأی‌گیری و نیز بازپس‌گیری و ابطال این مجوز،

۲. تشریفات حاکم بر مجوز رسمی طراحی این ماشین‌ها،

۳. تشریفات حاکم بر بررسی ماشین‌های رأی‌گیری با توجه به نوع آن منطبق با طراحی دارای مجوز رسمی آن،

۴. آزمایش علنی ماشین رأی‌گیری پیش از استفاده،

۵. تشریفات حاکم بر تصویب رسمی استفاده از این ماشین و نیز رویه‌های بازپس‌گیری و ابطال مجوز استفاده از آن،

۶. استفاده‌های احتمالی خاص از ماشین‌های رأی‌گیری در رابطه با انتخابات.

در موارد بیان شده در شماره‌های اول و سوم، احکام قانونی بایستی با موافقت وزارت اقتصاد فدرال باشد.

۴. درخصوص کار ماشین‌های رأی‌گیری، ماده (۳۳) پاراگراف اول، جمله اول و پاراگراف دوم باید به نسبت اعمال شود.

ماده (۳۶) - رأی‌گیری پستی

۱. در صورت دادن رأی با پست، رأی‌دهنده باید پاکتی مخصوص رأی‌گیری مهر و موم شده را برای رئیس انتخابات حوزه انتخابیه‌ای که کارت رأی‌گیری رأی‌دهنده برای آن حوزه صادر شده بفرستد که مشتمل است بر:

الف) کارت رأی‌گیری،

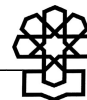
ب) برگه رأی در پاکت جداگانه‌ای که مهر و موم شده،

ارسال رأی از طریق پست باید در زمان مناسبی انجام شود به طوری که از رسیدن آن تا پیش از ساعت ۶ روز رأی‌گیری اطمینان حاصل شود. ماده (۳۳)، پاراگراف دوم باید به تناسب در این مورد اعمال شود.

۲. بر روی کارت رأی‌گیری رأی‌دهنده یا شخصی که به او در این کار کمک می‌کند، باید تعهدنامه‌ای بدل از سوگند به مأمور رئیس انتخابات حوزه انتخابیه بدهند مبنی بر اینکه برگه رأی یا شخصاً به وسیله رأی‌دهنده یا براساس مقصود او علامت زده شده است. رئیس انتخابات حوزه باید صلاحیت گرفتن و ثبت چنین تعهدی را داشته باشد. این مقام دارای صلاحیتی است که در معنای ذکر شده در ماده (۱۵۶) قانون کیفری مقرر شده است.

۳. در صورت صدور دستوری از سوی حکومت ایالتی یا دستگاهی که به وسیله آن براساس ماده (۸) پاراگراف سوم تعیین شده، مقام محلی که کارت‌های رأی‌گیری را صادر کرده یا مقام اداری روستایی که مقام محلی در آن قرار دارد جای رئیس حوزه انتخابیه که در پاراگراف اول، جمله اول و در پاراگراف دوم به آن اشاره شده را خواهد گرفت.

۴. نامه‌های پستی رأی‌گیری را می‌توان به صورت نامه‌های عادی بدون رعایت هیچ شکل خاصی از ارسال نامه و اگر حاوی پاکت‌های انتخابات رسمی باشد، رایگان پست کرد. اگر که فرستنده، شکل خاصی از ارسال نامه را انتخاب کند باید هزینه اضافی ناشی از آن را بپردازد. دولت فدرال بایستی هزینه پستی وزارت پست را بر مبنای نرخ نامه‌های معتبر برای هر یک از پاکت نامه‌های انتخابات رسمی ارسال شده که بدون تمبر پست شده یا به صورت پست سفارشی ارسال شده بپردازد.

بخش پنجم - احراز نتیجه انتخابات

ماده (۳۷) - احراز نتیجه انتخابات در حوزه‌های رأی‌گیری

پس از پایان زمان رأی‌گیری در حوزه رأی‌گیری، هیئت انتخابات بایستی احراز کند که چند رأی در حوزه رأی‌گیری به‌نفع هر یک از نامزدهای حوزه انتخابیه و فهرست‌های ایالت در حوزه به صندوق ریخته شده است.

ماده (۳۸) - اعلام نتیجه رأی‌گیری پستی

هیئت انتخاباتی برگزیده شده جهت رأی‌گیری پستی باید اعلام کند که چه تعداد رأی پستی برای هر یک از نامزدهای حوزه انتخابیه و فهرست‌های ایالتی به صندوق رأی ریخته شده است.

ماده (۳۹) - آرای باطله، رد نامه‌های مربوط به رأی‌گیری پستی، قواعد ابطال آرا

۱. آرای باطله محسوب می‌شود اگر برگه رأی:
 ۱. در پاکت‌های رأی‌گیری رسمی تحویل نشده باشد،
 ۲. در پاکتی تحویل شده باشد که کاملاً از دیگر پاکت‌ها از حیث به‌خطر انداختن مخفی بودن رأی‌گیری متفاوت باشد یا حاوی یک شی عینی کاملاً متمایز باشد.
 ۳. به‌صورت رسمی تهیه نشده باشد یا برای یک حوزه انتخابیه دیگر معتبر باشد.
 ۴. هیچ علامتی در آن مشخص نشده باشد.
 ۵. نتوان بدون هیچ شک و شبهه‌ای قصد رأی‌دهنده را احراز کرد.
 ۶. حاوی هرگونه ضمیمه یا همراه با شرط و شروط باشد.
- در موارد ذکرشده در شماره‌های یک تا چهار هر دو رأی بایستی باطل اعلام شود.
۲. چندین برگه رأی که در درون یک پاکت رأی‌گیری قرار داده شده‌اند در صورتی که کلمات آن دقیقاً مشابه یکدیگر باشند یا فقط یکی از آنها علامت خورده باشد باید یک برگه رأی تلقی شود، در غیر این‌صورت این برگه‌ها باید دو رأی باطل محسوب شود.
 ۳. اگر پاکت رأی تحویل داده شد، خالی باشد، هر دو رأی باطل تلقی خواهند شد. اگر فقط یک رأی بر روی برگه رأی نوشته باشد، رأی دوم که به صندوق ریخته نشده باطل محسوب می‌شود.
 ۴. اگر رأی از طریق پست داده شود، نامه‌های پستی رأی‌دهنده مورد قبول نخواهد بود اگر:
 ۱. نامه رأی‌دهی پستی به‌موقع تحویل نشود.
 ۲. هیچ برگه رأی صحیحی در درون پاکت رأی‌گیری پستی قرار داده نشده باشد.

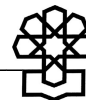
۳. هیچ پاکت رأی‌گیری به پاکت پستی رأی‌گیری ضمیمه نشده باشد.
۴. پاکت پستی ورقه رأی‌گیری و پاکت رأی هر دو مهر و موم نشده باشند.
۵. پاکت رأی‌گیری پستی حاوی چندین پاکت رأی‌گیری باشد اما به همان تعداد واجد کارت‌های رأی‌گیری که در آن تعهدنامه بدل از سوگند مطابق قانون مقرر شده را به‌همراه نداشته باشد.
۶. رأی‌دهنده یا شخصی که مورد اعتماد اوست، تعهدنامه بدل از سوگند را برای برگه رأی پستی بر روی کارت رأی امضا نکرده باشد.
۷. پاکت رأی پستی رسمی مورد استفاده قرار نگرفته باشد.
۸. پاکتی رأی‌گیری‌ای که مورد استفاده قرار گرفته باشد آشکارا از دیگر پاکت‌ها متفاوت باشد به‌طوری که مخفی بودن رأی‌گیری را به مخاطره بیاندازد یا حاوی شیئی آشکارا متمایز از بقیه باشد.
- فرستنده نامه‌های رأی‌گیری پستی که رأی آنها مورد پذیرش واقع نشده، نباید در زمره رأی‌دهندگان محاسبه شود. رأی آنها باید به‌مقابله کسانی که رأی نداده‌اند در نظر گرفته شود.
۵. آرای رأی‌دهندگانی که در رأی‌گیری پستی شرکت کرده‌اند اگر قبل یا در روز رأی‌گیری فوت کنند باطل یا فاقد شرایط رأی دادن مطابق ماده (۱۳) محسوب نخواهد شد.

ماده (۴۰) - تصمیم هیئت انتخاباتی

هیئت انتخاباتی در مورد اعتبار رأی داده شده و هرگونه سؤال یا اعتراضی که در روز رأی‌گیری آمده و نیز در طول شمارش آرا به عمل باید تصمیم‌گیری کند. کمیسیون انتخاباتی حوزه انتخابیه حق تحقیق و بررسی را دارد.

ماده (۴۱) - احراز نتیجه انتخابات در حوزه انتخابیه

۱. کمیسیون انتخابات حوزه انتخابیه باید احراز کند که چند رأی در حوزه انتخابیه برای هر یک از نامزدهای معرفی‌شده و فهرست‌های ایالت به صندوق ریخته شده و کدام نامزد به‌عنوان نماینده حوزه انتخابیه برگزیده شده است.
۲. رئیس انتخابات حوزه انتخابیه باید به نامزدی که به‌عنوان منتخب حوزه انتخابیه برگزیده شده است اطلاع دهد و از او بخواهد که به‌طور کتبی ظرف یک هفته اظهار کند که آیا انتخابات را قبول دارد یا نه.

ماده (۴۲) - احراز نتیجه انتخابات برای فهرست‌های ایالت

۱. کمیسیون انتخابات ایالت باید احراز کند که چه تعداد رأی برای هر یک از فهرست‌های ایالت در هر کدام از ایالات به صندوق ریخته شده است.
۲. کمیسیون انتخابات فدرال بایستی احراز کند که چند کرسی به وسیله هر یک از فهرست‌های ایالت به دست آمده و کدام نامزدها برنده شده‌اند.
۳. رئیس انتخابات ایالت باید به نامزدهای منتخب اطلاع دهد و از آنها بخواهد که به صورت کتبی ظرف یک هفته اظهار کنند که انتخابات را قبول دارند یا نه.

بخش ششم - مقررات خاص برای انتخابات فرعی و تجدید انتخابات

ماده (۴۳) - انتخابات فرعی

۱. انتخابات فرعی زمانی برگزار می‌شود که:
 ۱. انتخاباتی در حوزه انتخابیه یا حوزه رأی‌گیری برگزار نشده باشد.
 ۲. اگر نامزد انتخابات حوزه بعد از قبولی نامزدی و قبل از انتخابات فوت کند.
۲. در صورت وقوع حادثه ذکر شده در پاراگراف اول، شماره اول، انتخابات فرعی بایستی حداکثر تا سه هفته بعد از تاریخ انتخابات عمومی برگزار شود. در صورت وقوع حادثه ذکر شده در پاراگراف اول، شماره دوم، انتخابات فرعی بایستی حداکثر تا ۶ هفته پس از تاریخ انتخابات عمومی برگزار شود. تاریخ انتخابات فرعی بایستی به وسیله رئیس انتخابات ایالت تعیین شود.
۳. انتخابات فرعی بایستی تابع مقرراتی یکسان و بر مبنای انتخابات عمومی باشد.

ماده (۴۴) - تجدید انتخابات

۱. اگر انتخابات به طور کامل یا در بخشی از آن بر اساس فرآیندهای نظارتی باطل اعلام شود با توجه به تصمیم مقتضی بایستی دوباره برگزار شود.
۲. تجدید انتخابات باید بر اساس همان مقررات انتخابات عمومی برگزار شود. این انتخابات باید با همان نامزدها برگزار شود، مشروط بر اینکه بیش از ۶ ماه از زمان انتخابات عمومی نگذشته باشد. این انتخاب باید بر اساس ثبت نام‌های اولیه رأی‌دهندگان برگزار شود، مگر اینکه در جریان نظارت با توجه به معرفی نامزدها و ثبت نام رأی‌دهندگان تصمیم دیگری اتخاذ شده باشد.
۳. تجدید انتخابات نباید دیرتر از شصت روز پس از تصمیمی که به موجب آن ابطال انتخابات دارای اثر قانونی شده است، برگزار شود. چنانچه فقط قسمتی از انتخابات ابطال شود، اگر قطعی باشد که

مجلس بندستاگ جدید ظرف ۶ ماه آینده انتخاب خواهد شد، انتخابات تجدید نخواهد شد. تاریخ تکرار انتخابات بایستی به وسیله رئیس انتخابات ایالتی تعیین شود یا در مواردی که تجدید انتخابات مربوط به کل انتخابات باشد این تاریخ باید به وسیله رئیس فدرال تعیین شود.

۴. نتایج انتخابات بر مبنای انتخابات جدید بر اساس مقررات بخش ششم، ماده (۴۱) پاراگراف دوم و ماده (۴۲) پاراگراف سوم که باید به تناسب در مورد آن اعمال شود احراز می شود.

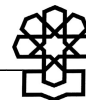
بخش هفتم - کسب و از دست دادن سمت نمایندگی مجلس بندستاگ

ماده (۴۵) - کسب سمت نمایندگی مجلس بندستاگ

نامزدهای منتخب، سمت نمایندگی در مجلس بندستاگ را بر اساس رسید نامه قبولی انتخابات که به وسیله رئیس انتخابات [حوزه یا ایالت] در محدوده زمانی و در شکل مقرر شده در ماده (۴۱) پاراگراف دوم یا ماده (۴۲) پاراگراف سوم صادر شده، به دست می آورند. این عضویت تا قبل از منقضی شدن دوره تقنینی مجلس بندستاگ قبلی و در صورتی که ماده (۴۴) پاراگراف چهارم رخ دهد تا قبل از انصراف عضو منتخب در نتیجه انتخابات اصلی حاصل نمی شود. اگر نامزدی منتخب، نامه قبولی خود را تا قبل از منقضی شدن تاریخ مقرر شده یا در شکل تعیین شده ارسال نکند، انتخابات پس از انقضا زمان آن باید قبول شده تلقی شود. قبولی مشروط به منزله نپذیرفتن است. بیانیه های قبولی یا رد انتخابات غیر قابل فسخ تلقی می شوند.

ماده (۴۶) - از دست دادن سمت نمایندگی در بندستاگ

۱. نماینده مجلس بندستاگ در موارد زیر سمت نمایندگی در مجلس بندستاگ را از دست خواهد داد.
 ۱. چنانچه به دست آوردن سمت نمایندگی در مجلس بندستاگ باطل بوده باشد،
 ۲. وقتی که نتیجه انتخابات جدید اعلام شود،
 ۳. اگر نماینده مجلس یکی از پیش شرطهایی که جواز دائم نمایندگی را اعطا می کند، از دست بدهد،
 ۴. در صورت استعفا،
 ۵. اگر دادگاه قانون اساسی فدرال مطابق ماده (۲۱) پاراگراف دوم، جمله دوم از حقوق پایه ای دریابد فعالیت یک حزب سیاسی یا بخشی از یک حزب که نماینده عضو آن است خلاف قانون اساسی باشد.
- هر سببی که برای از دست دادن عضویت در سایر قوانین موضوعه ذکر شده اثر خود را خواهد داشت.

۲. نماینده‌ای که انتخابات حوزه انتخابیه‌اش ابطال شده است در صورتی که بر مبنای حضورش در فهرست ایالتی در همان زمان به نمایندگی انتخاب شده باشد ولی بر اساس ماده (۶) پاراگراف چهارم، جمله سوم نام او از فهرست ایالت حذف شده سمت نمایندگی خود را حفظ خواهد کرد.

۳. استعفا از سمت نمایندگی در صورتی واجد اثر است که به صورت کتبی به رئیس مجلس بندستاگ، به سر دفتر اسناد رسمی که صلاحیت اعمال این قانون را دارد یا هیئت کاری آلمان در خارج از کشور که صلاحیت گواهی اسناد را دارند، اعلام شود. نماینده باید اعلامیه استعفای خود را که به وسیله سر دفتر اسناد رسمی گواهی شده یا به هیئت کاری ارائه شده به رئیس مجلس بندستاگ ارسال کند. استعفا از سمت نماینده غیر قابل فسخ است.

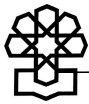
۴. اگر حزبی یا بخشی از آن به وسیله دادگاه قانون اساسی فدرال بر اساس ماده (۲۱) پاراگراف دوم، جمله دوم حقوق پایه‌ای غیرقانونی اعلام شود، نمایندگان سمت خود را در مجلس بندستاگ و جانشین‌های آنها در لیست نامزدهای خود از دست خواهند داد اگر که آنها در زمان پر کردن فرم‌ها و اعلام تصمیم خود عضو حزب یاد شده یا بخشی از آن بوده باشند (ماده (۴۳) و (۴۶) قانون دادگاه قانون اساسی فدرال). بر اساس تعداد نمایندگانی که عضویت خود را بر اساس جمله اول بالا در حوزه‌های انتخابیه از دست داده باشند، انتخابات نمایندگی حوزه‌های انتخابیه باید در چنین حوزه‌هایی دوباره تکرار شود. اصل چهل و چهارم قانون اساسی، پاراگراف دوم تا چهارم به تناسب در این خصوص اعمال خواهد شد. در این موارد نمایندگانی که عضویت خود را بر اساس جمله اول بالا از دست داده باشند اجازه نامزدی در انتخابات را نخواهند داشت.

اگر نمایندگانی که بر اساس عضویت در حزب یا بخشی از آن حزب که غیرقانونی اعلام شده، سمت نمایندگی خود را بر اساس جمله اول بالا از دست بدهند، کرسی آنها خالی خواهد ماند، در غیر این صورت ماده (۴۸) پاراگراف اول اعمال خواهد شد.

ماده (۴۷) - تصمیم‌گیری در خصوص سلب سمت نمایندگی

۱. اتخاذ تصمیم راجع به سلب سمت نمایندگی از مجلس بندستاگ بر اساس ماده (۴۶)، پاراگراف اول در موارد ذیل خواهد بود:

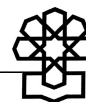
۱. در صورت وقوع مورد ذکر شده در شماره اول بر اساس اعمال نظارت بر انتخابات،
۲. در صورت وقوع موارد ذکر شده در شماره دوم و پنجم به وسیله قطعنامه‌ای که از سوی شورای اعضای ارشد مجلس بندستاگ صادر می‌شود.

۳. در صورت وقوع مورد ذکر شده شماره ۳، اگر که جواز نمایندگی در اثر تصمیم قضایی که از طریق قطعنامه شورای اعضای ارشد بندستاگ صادر شود یا براساس اعمال نظارت بر انتخابات سلب شده باشد.
۴. در صورت وقوع مورد ذکر شده شماره چهارم به وسیله رئیس بندستاگ که اعلامیه استعفا را تصدیق کند.
۲. اگر تصمیم سلب سمت نمایندگی یک عضو براساس اقدامات نظارتی بوده باشد، نماینده مربوطه باید از نمایندگی بندستاگ بلافاصله پس از نافذ شدن آن انصراف دهد.
۳. اگر شورای اعضای ارشد یا رئیس مجلس بندستاگ تصمیم خود را مبنی بر سلب سمت یک نماینده اعلام کند، نماینده مزبور باید بلافاصله پس از اخذ تصمیم انصراف خود را از نمایندگی اعلام کند. این تصمیم باید بلافاصله و بدون تأخیر اتخاذ شود. ظرف دو هفته پس از ابلاغ تصمیم به نماینده، او می‌تواند از مجلس بندستاگ بخواهد تا درباره سلب عضویتش براساس رویه نظارتی تصمیم‌گیری کند. چنین تصمیمی باید براساس مفاد قانون ابلاغ اسناد در مقررات اداری ابلاغ شود.

ماده (۴۸) - انتصاب جانشینان از میان فهرست‌ها و انتخابات جایگزینی

۱. اگر کاندیدای منتخب فوت کند یا انتخابات را نپذیرد یا اگر عضو مجلس فوت کند یا پس از انتخاب شدن از سمت نمایندگی مجلس بندستاگ به هر علت انصراف دهد، جای خالی او بایستی به وسیله انتصاب از میان لیست ایالتی حزبی که نماینده فوت شده از جانب آن حزب در انتخاب شرکت کرده پر شود. در انتخاب نماینده جایگزین، آن دسته از نامزدهایی که باید به ترتیب باید از میان فهرست ایالت حزب مربوطه بر کشیده شوند اگر استعفا داده باشند، نمی‌توانند انتخاب شوند. اگر فهرست [نمایندگان] تمام شده باشد کرسی نمایندگی خالی خواهد ماند. تصمیم‌گیری درباره اینکه کدام نامزد از فهرست باید جانشین کرسی خالی شود، به وسیله رئیس انتخابات ایالت اتخاذ می‌شود. ماده (۴۲) پاراگراف سوم ماده و (۴۵) باید به تناسب در این مورد اعمال شود.
۲. اگر نماینده فوت شده به عنوان نماینده حوزه انتخابیه آن دسته از رأی‌دهندگان یا حزبی باشد که مجاز به ارائه فهرست ایالت نبوده‌اند، انتخاب جایگزین باید در حوزه انتخابیه برگزار شود. انتخابات جایگزین باید ظرف ۶۰ روز پس از خالی ماندن کرسی برگزار شود. این انتخابات باید براساس مقررات عمومی انتخابات برگزار شود. تاریخ انتخابات باید به وسیله رئیس انتخابات ایالت تعیین شود. ماده (۴۱) پاراگراف دوم و ماده (۴۵) باید به تناسب اعمال شود.

بخش هشتم**ماده (۴۹) - اعتراض**

به هر نوع تصمیم یا رأیی که مستقیماً بر نحوه برگزاری انتخابات اثر می‌گذارد به وسیله ابزارهای قانونی که در این قانون و مقررات انتخابات فدرالی و به موجب رویه نظارتی پیش‌بینی شده می‌توان اعتراض کرد.

ماده (الف - ۴۹) - تخلفات انتظامی

۱. هر شخصی که:

۱. برخلاف ماده (۱۱) مشاغل افتخاری [انتخابات] را بدون عذر موجه رد کند یا از مسئولیت‌های چنین شغلی بدون عذر موجه سرپیچی کند یا
۲. برخلاف مفاد ماده (۳۲) پاراگراف دوم، نتایج رأی‌گیری از رأی‌دهندگان را بعد از رأی‌گیری و قبل از انقضای زمان تعیین‌شده برای رأی‌گیری منتشر کند، براساس تخلفات انتظامی متخلف محسوب می‌شود.
۲. تخلف انتظامی براساس پاراگراف اول، شماره اول جریمه‌ای تا ۱۰۰۰ مارک آلمان در پی خواهد داشت، تخلف انتظامی مطابق پاراگراف اول شماره، دوم تا صد هزار فرانک آلمان جریمه در پی دارد.
۳. مقام صلاحیتدار اداری در معنای ماده (۳۶) پاراگراف اول، شماره یک درخصوص [تشخیص] تخلفات انتظامی عبارتند از:

۱. برای تخلفات انتظامی مطابق با پاراگراف اول شماره اول:

(الف) رئیس انتخابات حوزه انتخابیه، در صورتی که شخصی که مجاز به دادن رأی است بدون وجود هیچ دلیل موجهی سمت افسر انتخابات، معاون افسر انتخابات، یا عضویت هیئت انتخابات یا کمیسیون انتخاباتی روستا را نپذیرد یا از انجام این مسئولیت‌ها بدون وجود دلیل موجه سر باز زند.

(ب) رئیس انتخابات ایالت، اگر شخصی که مجاز به دادن رأی است، عضویت کمیسیون انتخاباتی ایالت را نپذیرد یا بدون عذر موجه از انجام مسئولیت‌های آن سر باز زند.

(ج) رئیس انتخابات فدرال: اگر شخصی که مجاز به دادن رأی است، عضویت در کمیسیون انتخابات فدرال را نپذیرد یا بدون عذر موجه از انجام دادن مسئولیت‌های این سمت سر باز زند.

۲. برای تخلفات انتظامی مطابق پاراگراف اول، شماره دوم، رئیس انتخابات فدرال.

ماده (ب - ۴۹) - کمک‌های مالی دولتی برای سایر نامزدهای حوزه انتخابیه

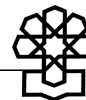
۱. نامزدهای حوزه انتخابیه‌ای که معرفی آنها مطابق ماده (۱۸) و (۲۰) به‌وسیله اشخاص واجد شرایط رأی دادن ارائه شده که حداقل ۱۰ درصد آرای معتبری را که به صندوق حوزه انتخابیه ریخته شده را به‌دست آورده باشند، چهار فرانک آلمانی در ازای هر رأی معتبر دریافت می‌کنند. مقررات این قانون برای اعطای این کمک‌های مالی باید در بودجه فدرال پیش‌بینی شود.
۲. نامزدها باید برای ارزیابی و پرداخت این کمک مالی دولت ظرف مدت دو ماه از اولین جلسه مجلس بندستاگ آلمان تقاضای خود را کتباً ارائه کنند. هر تقاضایی، پس از این تاریخ وصول شود ترتیب اثر داده نخواهد شد. این کمک‌ها بایستی به‌وسیله رئیس مجلس بندستاگ ارزیابی و پرداخت شود.
۳. مفاد قانون احزاب درخصوص مبالغ بالاتر در این خصوص نباید اجرا شود.

ماده (۵۰) - هزینه‌های انتخابات

۱. فدراسیون بایستی هزینه‌های ضروری ناشی از برگزاری انتخابات ایالات اعم از هزینه‌های خود ایالات و شهرداری‌های وابسته به آنها را با پرداخت مبلغ معینی در ازای هر شخصی که دارای حق رأی است پرداخت کند که این مبلغ براساس بزرگی هر یک از این ایالات تعیین می‌شود.
۲. این مبلغ معین باید به‌وسیله وزیر کشور فدرال و با رضایت مجلس بندستاگ تعیین شود. در تعیین این مبلغ، کارمندان موجود و هزینه‌های مادی و هزینه استفاده از ساختمان‌ها و تسهیلات متعلق به ایالات و شهرداری‌های وابسته بایستی در نظر گرفته شود.

ماده (۵۱) - آمار انتخابات

۱. نتایج انتخابات پارلمانی فدرال آلمان باید از نظر آماری تحلیل شود.
۲. در آن دسته از مناطق رأی‌گیری که به‌وسیله رئیس انتخابات فدرال با مشورت رؤسای انتخابات ایالات و مقامات سازمان آمار ایالات انتخاب می‌شود، این آمار بایستی دربرگیرنده جنس و سن، اشخاصی که واجد حق رأی دادن هستند و نیز آرای کسانی که به نامزدهای منفرد رأی داده‌اند، باشد. تقسیم‌بندی آرا به دو گروه سنی و جنسی فقط زمانی قابل قبول است که مخفی بودن هر یک از آرای داده شده حفظ شود.

ماده (۵۲) - مقررات انتخابات فدرال

۱. وزیر کشور فدرال مقررات فدرالی لازم برای اجرای این قانون را صادر خواهد کرد. این مقررات به طور مشخص باید حاوی مطالب زیر باشد:
 ۱. انتصاب رؤسای انتخاباتی و مأموران انتخاباتی، تشکیل کمیسیون‌ها و هیئت‌های انتخابات، حدنصاب و رویه‌های دستگاه‌های انتخابات،
 ۲. انتصاب‌های مربوط به سمت‌های افتخاری، بازپرداخت هزینه‌های اشخاصی که سمت‌های افتخاری را انجام می‌دهند و رویه‌های مربوط به اعمال جرائم،
 ۳. ساعات اخذ رأی،
 ۴. تعیین حدود مناطق رأی‌گیری و اطلاع آن به عموم،
 ۵. تعیین پیش‌شرط‌های مختلف برای ثبت نام در فهرست انتخاب‌کنندگان، نگهداری از اسامی ثبت نام کنندگان، نمایش عمومی آنها، اصلاح و بستن فهرست اسامی، اعتراض‌ها و شکایات علیه ثبت نام رأی‌دهندگان و مطلع کردن اشخاص واجد شرایط رأی دادن،
 ۶. پیش‌شرط‌های ضروری برای اعطای کارت‌های رأی‌دهی و نحوه صدور آنها،
 ۷. اسناد مثبت مربوط به شروط دارا شدن حق رأی،
 ۸. تشریفات که مطابق ماده (۱۸)، پاراگراف دوم تا چهارم بایستی از آن تبعیت شود،
 ۹. ارائه فرم و محتوای نامزدی و اسناد مربوط به آن، بررسی آنها، رفع اشتباهات و نقایص، قبولی آنها، شکایت علیه تصمیمات کمیسیون انتخابات حوزه انتخابیه و کمیسیون انتخابات ایالت و نیز انتشار معرفی‌نامه‌های نامزدی،
 ۱۰. فرم و محتوای برگه رأی و پاکت رأی‌دهی مربوط به آن،
 ۱۱. تهیه ساز و برگ و وسایل و ابزار لازم و اطلاع‌رسانی به اشخاص در صندوق‌های اخذ رأی و نیز ابزارهایی که مخفی بودن صندوق رأی‌گیری و جایگاه نوشتن رأی را تضمین می‌کنند،
 ۱۲. انداختن آرا به صندوق شامل ترتیبات خاص رأی‌دهی که نیازمند داشتن شرایط اختصاص است،
 ۱۳. رأی‌دهی پستی،
 ۱۴. اخذ رأی در بیمارستان‌ها و نهادهای مراقبتی، عبادتگاه‌ها و دیرها، ساختمان‌های مسکونی و مناطق محصور شده به وسیله مقامات بهداشت عمومی و نیز نهادهای درمان اجتماعی و کیفی،
 ۱۵. تعیین نتیجه انتخابات و اطلاع‌رسانی درخصوص نامزدهای پیروز،
 ۱۶. اجرای انتخابات فرعی، تکرار انتخابات و انتخابات جایگزین و نیز انتخاب جانشین از میان اسامی نامزدها،

۲. مقررات قانونی یادشده نیازی به تصویب مجلس بندستاگ ندارد.
۳. در صورتی که بندستاگ منحل شود وزارت کشور فدرال مجاز است که دوره‌های مقررشده در قانون انتخابات فدرالی را به موجب صدور فرمان بدون رضایت شورای فدرالی کوتاه‌تر کند.

ماده (۵۳) - مقررات متغیر

بدین ترتیب ماده (۳) پاراگراف چهارم بر تغییرات مرزهای ایالت اعمال می‌شود که مطابق با ماده (۲)، پاراگراف دوم و سوم از قانون تأسیس ایالات مورخ ۲۲ جولای ۱۹۹۰ است (روزنامه رسمی قانون فدرال یک، شماره ۵۱، ص ۹۵۵).

ماده (۵۴) - محدوده‌های زمانی و تاریخ‌ها

محدوده‌های زمانی و تاریخ‌های مقررشده در این قانون را با این نیت که آخرین روز دوره زمانی مورد نظر در روز شنبه یا یکشنبه یا تعطیلات عمومی اعلام شده به وسیله دولت واقع شود نمی‌توان افزایش داد یا تغییر داد. هرگونه مغایرتی با حکم یاد شده ممنوع است.

منبع و مأخذ

<http://www.iuscomp.org/gla/statutes/BWG.htm>

شماره مسلسل: ۱۰۲۷۸

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: قانون انتخابات آلمان

نام دفتر: مطالعات حقوقی (گروه حقوق عمومی)

ترجمه: حسن وکیلان

ناظر علمی: محمد بهادری

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. انتخابات

۲. آلمان

۳. قانون انتخابات

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۳/۱۶